

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/115/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618010441
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2618010441.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného L. V., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom Q., Q.. C. a F. XXXX/X, pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 30.06.2020, č. k. 1T/61/2018-135, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.06.2021 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného L. V. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 30.06.2020, č. k. 1T/61/2018-135 bol obžalovaný L. V. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 26.03.2017 asi o 22.00 h v Senici, na ulici Kolónia pred obytným domom č. 556/17 na parkovisku polial prineseným liehom a podpálil osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 407 2,0 HDI, ev. č. SE-368CJ, VIN:VF36DRHRH21025023, rok výroby 2004, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu prednej pravej časti tohto vozidla a to pravej prednej pneumatiky, blatníka a dverí, prednej časti kapoty a vo vnútri vozidla k poškodeniu predného čalúnenia na strope a palubnej dosky, čím A. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., L. Z. XXXX/XXX spôsobil škodu vo výške 2500 €.

Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba na 1 rok. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej A. X. škodu vo výške 2500,- €.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, teda, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne odmietol vypovedať.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na základe výsledkov dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, okresný súd uznal obžalovaného L. V. za vinného zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že prineseným liehom polial a podpálil osobné motorové vozidlo, ktorého vlastníčkou je poškodená A. X., v dôsledku čoho došlo k poškodeniu jeho prednej pravej časti, kedy uvedeným konaním obžalovaného vznikla poškodenej škoda vo výške 2.500,- €. Vinu obžalovaného mal okresný súd preukázanú jednak výpoveďou obžalovaného z prípravného konania a jednak výpoveďou svedka P. X., ktorý bol priamo prítomný pri páchaní skutku obžalovaným. Obžalovaný sa počas výpovede v prípravnom konaní k spáchaniu predmetného skutku priznal, dokonca ho oľutoval. Okresný súd argumentoval, že v prípravnom konaní vypovedal dobrovoľne, po prečítaní zápisnice vyhlásil, že jej obsah súhlasí s jeho výpoveďou a preto nežiada jej opravu ani doplnenie, pričom túto zápisnicu podpísal aj za prítomnosti dvoch príslušníkov Policajného zboru. Okresný súd preto nemal dôvod na túto výpoveď obžalovaného neprihliadať, naopak ju považoval za zákonnú, vykonanú v súlade s Trestným poriadkom. Obžalovaný v

nej podrobne popisuje priebeh spáchania skutku, a v kontexte s výpoveďou obžalovaného je aj výpoveď svedka P. X., ktorý obžalovaného z uvedeného skutku usvedčuje. Okresný súd preto nemal pochybnosť o hodnovernosti tohto svedka.

Okresný súd konštatoval, že vyvodeniu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (podpálenie osobného motorového vozidla) a najmä jeho následku (škoda vo výške 2500 €), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný a miere zavinenia obžalovaného, je zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Pri rozhodovaní o uložení trestu a jeho výmery obžalovanému L. V. okresný súd nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti, ani existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti, takže pri rovnováhe poľahčujúcich i priťažujúcich okolností vychádzal zo zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody až na jeden rok, a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby - päť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Pri ukladaní trestu okresný súd zohľadnil spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce i poľahčujúce okolnosti, a tiež osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody okresný súd uviedol, že poškodená A. X. sa s nárokom na náhradu škody pripojila k trestnému konaniu riadne a včas, škodu vyčíslila a túto žiadala nahradiť. Keďže výška škody bola v konaní preukázaná, pričom okresný súd vychádzal v tomto smere z odborného vyjadrenia AUTOBAZÁR Hílek a spol., a. s., zaviazal obžalovaného túto sumu poškodenej A. X. nahradiť.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný (č. l. 142). Obžalovaný odvolanie odôvodnil písomným podaním zo dňa 28.07.2020, doručeným okresnému súdu dňa 29.07.2020, prostredníctvom svojho obhajcu a uviedol, že dokazovanie vykonané okresným súdom jednoznačne nepreukazuje, že by spáchal trestný čin. Tvrdenie, že motorové vozidlo bolo poliate liehom, ktorý on priniesol, je výlučne v rovine dohadov, nakoľko bolo preukázané, že vozidlo bolo zapálené za pomoci iného zdroja zapálenia. V konaní neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by svedčili o spáchaní trestného činu obžalovaným, na mieste činu neboli zaistené žiadne daktyloskopické stopy, ani trasologické stopy, služobný pes na mieste nezachytil žiadnu stopu a neboli tiež zaistené žiadne stopy na povrchu tela obžalovaného, či na jeho odevoch. Namietal, že svedok X. sa obžalovanému nesnažil zabrániť v jeho čine, ale priamo s ním po čine išiel do pohostinského zariadenia požívať alkoholické nápoje. Je pre neho nanajvýš neobvyklé, že orgány činné v trestnom konaní v tejto veci ani len náznakom nevyvodili žiadne dôsledky voči X., hoci jeho prístup ku skutku jednoznačne vykazuje znaky spolupáchateľstva, či účastníctva na trestnom čine. V tomto prípade mal súd dohliadnuť na zákonnosť postupu orgánom činných v trestnom konaní v prípravnom konaní. Tiež nemožno podľa neho prihliadať na dôkaz získaný nezákonným spôsobom. Namietal, že konajúci súd vzal do úvahy výpoveď obvineného v prípravnom konaní a neprihliadol na jeho odvolanie výpovede na hlavnom pojednávaní, pričom nijakým spôsobom nevysvetlil, prečo sa priklonil k výpovedi obžalovaného v prípravnom konaní. Má za to, že ak na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, mal súd vykonať dokazovanie, aby bola bezpochyby preukázaná vina a na výpoveď, ktorú obžalovaný odvolal, neprihliadať. K výroku o náhrade škody obžalovaný len uviedol, že nakoľko trvá na tom, že skutok nespáchal, sa odvoláva i voči tomuto výroku a to v celom rozsahu. Navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor, obhajca obžalovaného a poškodená. Obžalovanému bolo doručené upovedomenie o termíne verejného zasadnutia (prítomnosť obžalovaného nebola nevyhnutná) uplatnením fikcie doručenia podľa § 65 ods. 4 Trestného poriadku. Odvolací súd mal splnené podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku (aj obhajca obžalovaného navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného).

Prokurátor na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadal odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného žiadal rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného L. V., svedkyne a poškodenej A. X., svedka P. X., prečítaním výpovede svedka H. G. z prípravného konania, oboznámením listinných dôkazov, a to evidenčnej karty vozidla EČ: SE368CJ, fotografie zhoreného vozidla, odborného vyjadrenia spoločnosti AUTOBAZÁR Hílek a spol., a. s. zo dňa 22.03.2018, odborného požiarneho posudku oddelenia prevádzkovo-technického Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Senici zo dňa 07.06.2017 a formuláru o podmienkach vzniku požiaru ľahkého automobilu zo dňa 24.04.2017, zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 26.03.2017, náčrtu z obhliadky miesta činu zo dňa 27.03.2017, fotodokumentácie z miesta činu zo dňa 26.03.2017, pracovného posudku spoločnosti B. V. - SPEED SEN zo dňa 15.01.2018, výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR a odpisu registra trestov obžalovaného.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne súd I. stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa. Z tohto dôvodu si skutkové závery súdu I. stupňa osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

V posudzovanom prípade podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie vytvára ucelenú, ničím nenarušenú, logickú štruktúru o tom, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný.

Obžalovaného zo spáchania trestného činu usvedčuje priamy svedok P. X., ktorého výpoveď je v súlade s výpoveďou samotného obžalovaného v prípravnom konaní. Neexistuje žiadna rozumná pochybnosť o hodnovernosti tohto svedka. Jeho hodnovernosť neznižuje ani skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní ho nezačali v tejto veci trestne stíhať. Okresný súd správne na návrh prokurátora prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania a správne uviedol, že na túto výpoveď treba prihliadať. Táto bola vykonaná zákonným spôsobom a je v kontexte výpovede usvedčujúceho priameho svedka. Obžalovaný

v pozícii obvineného bol riadne poučený o svojich právach, k výpovedi donútený nebol a jeho výpoveď je konzistentná. Obžalovaný túto svoju výpoveď ani v prípravnom konaní nespochybnil. Obžalovaný účelovo poukázal na svoju výpoveď z hlavného pojednávania, kde sa k spáchaniu skutku nepriznal, avšak žiadny rozumný dôvod odvolaciemu súdu, prečo by nemal uveriť jeho výpovede z prípravného konania, neposkytol.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obžalovaný dokonca žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nemal, v odvolacích námietkach už len uvádzal, že neboli produkované ďalšie dôkazy proti nemu. K tomu treba uviesť, že dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní postačujú na vyslovenie jednoznačného záveru o vine obžalovaného.

Správne okresný súd uviedol v skutkovej vete výroku o vine, že obžalovaný osobné motorové vozidlo polial prineseným liehom a ho podpálil, keď uvedené vyplýva aj z odborného požiarneho posudku. Príčinou vzniku požiaru bolo úmyselné zapálenie neznámou osobou, pričom iniciátorom požiaru bol iný zdroj zapálenia, t. j. nedošlo k poruche na vozidle. Preto námietky obžalovaného v tomto smere odvolací súd považuje za zavádzajúce.

Na základe uvedeného tak nie je možné sa stotožniť s názorom obžalovaného, že on nespáchal skutok a teda trestný čin poškodzovania cudzej veci.

Ako už bolo vyššie konštatované boli vykonané všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vo výpovedi svedka Palkoviča odvolací súd nezistil také logické nezrovnalosti, ktoré by mali jeho výpoveď spochybniť, ako sa výpoveď tohto svedka snažil spochybniť obžalovaný.

Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd ohľadom tohto výroku vykonal dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorý má v odpise registra trestov tri záznamy, avšak na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu.

Správne okresný súd nezistil u obžalovaného žiadne priťažujúce ako i poľahčujúce okolnosti, preto v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona neupravoval trestnú sadzbu uvedenú v § 245 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovanému tak bolo možné ukladať trest odňatia slobody v trestnej sadzbe trestu odňatia slobody až do 1 roka.

K samotnému trestu je potrebné ešte uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie,

pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že okresným súdom uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Okresný súd nepochybil ani tým postupom, keď obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenú škodu, ktorú si uplatnila riadne a včas, pričom výška škody bola riadne preukázaná odborným vyjadrením, ktoré ani sám obžalovaný nepochybnil.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v predmetnej trestnej veci krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie či prípadnú zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného L. V. ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.